

Morgenudsiget fra Bao Loc by fotograferet af Wilfred Gluud

En fortælling fra Bao Loc

Engelsklærer Annette Winther har undervist i tre måneder på provinshospitalet i Bao Loc som volontør for Hospitalsindsamlingen

Af Annette Winther

På en grå, regntung onsdag ankom jeg til Bao Loc – hentet i lufthavnen og sikkert kørt herop fra Ho Chi Minh City af ingeniør Quang. På hospitalets parkeringsplads blev jeg modtaget af Mrs. Thuan og dr. Bien. Det viste sig, at man på grund af en H1N1-epidemi på hospitalet havde besluttet, at jeg ikke som oprindeligt planlagt skulle bo på hospitalet, men hos Mrs. Thuan, leder af hospitalets laboratorium. Hendes mand, en universitetsunderviser og deres to drenge bor i HCMC, så hos hende fik jeg et dejligt stort værelse med eget badeværelse. Uden naturligtvis at ønske en epidemi velkommen, er jeg

Hospitalets læger undervises i engelsk

meget taknemmelig for ordningen – og hun har følt sig ensom, så også der var der tilfredshed.

Allerede torsdag morgen stillede jeg i hospitalets "big hall" og blev præsenteret for en stor mængde interesserede elever. Der blev dannet tre hold – to begynderhold og et, hvad de selv kalder "advanced". Hvert hold får undervisning to timer tre gange om ugen i hospitalets "small hall", hvor en tavle er klemt fast i vinduesrammen. Det fungerer fint.

Energiske elever

Alle tre hold arbejder meget energisk – jeg beundrer dem. De fleste af sygeplejerskerne har familier med børn, og de fleste af lægerne har en lille eller større praksis ved siden af deres fuldtidsjob på hospitalet. Alligevel stiller de tre gange om ugen – som regel forberedte.

Hospitalet er en toetages gul bygning, koncentreret om en firlænget ramme med en atriumhave og med vinger ud fra flere hjørner. Det bærer præg af at være godt 15 år gammelt, at have et skræbet budget, som ikke altid i tide giver mulighed for vedligeholdelse efter dansk standard, men en lille hær af blåklædte hjælpere gør deres bedste. Hospitalet bærer også præg af, at der hver dag kommer mange

pårørende, som ikke altid overholder alle regler for rygning, anbringelse af affald etc.

Gratis mad til fattige

De pårørende spiller en stor rolle i dagligdagen – de bringer mad, toiletpapir, tøj, drikkevarer til deres syge familiemedlem mindst tre gange om dagen – i hvert fald til de patienter, der ikke er "heldige" at få prædikatet "fattig".

For dem - og det dækker ca. en fjerdedel af de ca. 400 patienter - gælder, at enten de eller deres pårørende fra hospitalets køkken hver dag i egne medbragte bølter og kopper kan hente morgenmad, frokost og middagsmad – tilberedt af seks pensionerede, frivillige damer fra byen (i Vietnam bliver

En familie der beskytter sig imod smitte

Fra hospitalets operationsgang - foto af Wilfred Gluud

kvinder pensioneret som 55-årige!). Råvarerne er givet af velhavere fra byen og en del af hospitalets læger. Jeg har også hjulpet til i køkkenet og bagefter med at uddele mad – det var en dejlig og meget opmuntrende oplevelse.

På "hat" med de indlagte

Jeg bor fem minutters gang fra hospitalet, og det er sjovt at gå den lille strækning på bestemte tider af dagen, da det jo da er de samme mennesker, jeg møder, så vi er for længst kommet på "hat". Jeg forlader hospitalet samme tid hver dag, så for de langtidsindlagte er det jo de samme pårørende, jeg møder, så også der bliver jeg mødt med smil og hilsener.

Jeg har været på rundtur med dr. Bien for at se de forskellige afdelinger- Fødselsafsnittene, som har 100 af hospitalets 400 senge – vi får mellem 20 og 30 børn om dagen – er så absolut den mest positive at besøge.

Men på alle afdelingerne møder jeg søde og glade sygeplejersker og læger, og det er tydeligt, at Bao Locs – og den nærmeste omegns – befolkninger er glade for deres hospital.

Store mangler

Det er også tydeligt, at der overalt bliver gjort, hvad der er muligt, men der er store mangler – mangler som selv en komplet uvidende på området umiddelbart kan se. De maskiner, der desinficerer instrumenter,

er over 40 år gamle. De blev overtaget fra det gamle hospital. De kører dagen lang.

Og selvom de to vaskemaskiner også kører i døgndrift, er der alligevel 8-10 plastik-klædte piger, der vasker i hånden otte timer om dagen. For tiden tørrer tøjet fint i formiddagens sol og blæst, men jeg er simpelthen ikke klar over, hvordan de klarede det i den værste regntid. Her i disse tre "efterårsmåneder" skal de sørge for at få tøjet ind ved 3-tiden, for den tunge eftermiddagsregn er stensikker.

De mange hjælpemidler, som jeg jo er vant til at se i sidste nye design: krykker, rollatorer, kørestole, hospitalets senge, bærer og borde ligner noget fra første halvdel af 1900-tallet. Det fungerer, men mange ting kunne være lettere, gøre arbejdet lettere. Jeg vil være glad for at støtte "Hospitalsindsamlingen" i fremtiden.

Gode til engelsk

Jeg er lykkelig for at være her – jeg synes, en del elever er blevet gode til engelsk, en del fra begynderholdene burde nok have lidt mere end tre måneder, så ville de blive rigtigt gode, alle kæmper bravt. Et lille fåtal måske forgæves, men ihærdigt.

Disse tre måneder – såvel som mine flere måneder andre steder – åbner øjnene for mange gode ting i Danmark, som man måske i længden ikke mere ser, og som man glemmer at sætte pris på. De lærer også en, at livet kan leves og leves godt på mange måder, og de knytter venskaber.

Nyt fra Hospitalsindsamlingen

Af Helle Blom, formand

I skrivende stund (medio nov.) er vores tidligere formand Jørgen Prag på besøg i Vietnam. Han skal bl.a. aflægge vores støttehospital Bao Loc et besøg. Han har fået besked på at spørge til det udstyr, vi har sendt ud. Desværre er CPAP-udstyret nemlig igen strandet i tolden. Forhåbentligvis vil det snart blive frigivet og blive installeret og taget i brug på hospitalet. Selv om det er splinternyt og alle papirer skulle være i orden, giver det altså problemer. Vores speditør kender til disse forhindringer, og prøver at trække i de tråde der skal til.

Ingeniør Quang er sat på sagen med indkøb af udstyr lokalt. Når der er nyt om disse indkøb, skal I nok høre om det.

Beretning fra Bao Loc

I forbindelse med denne nyhedsartikel har vores engelsklærer skrevet en historie fra Bao Loc. Annette har sendt nogle helt fantastiske breve hjem og jeg er helt misundelig på hende over alt det dejlige, hun oplever. Men Annette er også en skøn dame, og som jeg læser det, er vietnameserne faldet pladask for hende. Det er en stor glæde for mig at Annette har sagt ja til at komme og fortælle om hospitalet i Bao Loc og sit ophold deroppe på vores Kulturdag 20. februar. Det kan I godt glæde jer til. Annette er også positiv over for at tage til Bao Loc igen og undervise i en kortere periode.

Igen i år var der 20. november tv-spot om vores landsindsamling og det blev også nævnt i radioen.

Godt nytår

2009 er snart forbi og et nyt år skal begynde. Der er indtil nu indsamlet 97.000 kr., og det er jeg meget taknemmelig for. Jeg håber, at alle jer, der har støttet os i år, også vil gøre det fremover, da behovet stadig er der for hjælp og støtte til Vietnam og især til de fattige provinsområder som Bao Loc, hvor vores støttehospital ligger.

Jeg håber at se mange af jer på vores kulturdag, hvor vi har forsøgt at sætte et spændende program op. Blandt andet Annettes indlæg om Bao Loc hospitalet.

I ønskes alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår samt en stor tak for alle de bidrag vi har modtaget indtil nu.